

kationer ved optagelse på forberedende voksenundervisning samt klageadgang på visse uddannelsesområder, som har været omtalt.

Det er ganske omfattende, og det bliver kun historisk, hvis det følges op, og jeg vil gerne give tilsagn om, at vi i ministeriet vil være meget opmærksomme på, om dette her nu bliver til noget.

Om der kommer tilstrækkelig mange klager? Ja, jeg sagde, om der kommer tilstrækkelig mange klager, for der er alt for få i det danske uddannelsesvæsen, der klager over manglende merit. Jeg ville ønske, at langt flere ville klage. Hvis der ikke er nok, der klager, må vi gøre noget ved det. Så må vi blive bedre til at orientere om, at man ikke skal finde sig i at blive afvist, hvis man kommer og vil have en realkompetencevurdering og gerne vil have rabat i forbindelse med et uddannelseskift eller en uddannelse, som man gerne vil have, selv om man er lidt oppe i årene.

Kl. 11.55

Jeg har i mine højskolelærerperioder været ude for de typer, vi taler om her. Det kan være nogle, som måske kun har folkeskolebaggrund, men som har lavet alt muligt andet og måske endda sat et par børn i verden, og så kommer de og vil gerne i gang med en uddannelse, og så skal de begynde forfra med 2 år på hf osv. osv., og det er fuldstændig urimeligt. Denne sag handler altså også om, at man kan lære uden at blive undervist. Og man skal kunne få vurderet kvalifikationer, som man har fået uden at blive undervist, og dem skal man kunne få godskrevet.

Jeg siger ikke, at det er let, men nu skal vi altså i gang med det, så en rigtig varm tak for den enstemmige opfordring. Den forpligter mig og ministeriet til nu også at gøre noget ved det og holde øje med, om klager bliver ordentlig behandlet, og om der kommer nok klager, for det sidste er jeg bange for at der ikke gør.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Tak for tilsagnet om at følge op og følge forløbet.

Der er jo i en række af høringssvarene rejst spørgsmål om kvalitetssikring af realkompetencevurderingen og om uddannelsesbeviset og kompetencebeviset. Jeg vil bare lige have ministeren til at sige et par ord om den del af det og om, hvordan ministeren agter at kvalitetssikre det.

Nu følger vi det løbende, og der er en evaluering efter 4 år, men hvis behovet viser sig tidligere, kan vi så i forligskredsen i fællesskab sætte os ned og se på, om der er behov for at vi strammer op, eventuelt med akkreditering eller noget andet?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne bekræfte det hele, forudsat at der skabes tillid til kvaliteten i de afgørelser, der træffes. Men kvaliteten skal jo måles i forhold til noget, og hvis kvalitet er, at det skal være nøjagtigt det samme, som den eksisterende anordnede uddannelse indeholder, så kommer vi ingen vegne.

Vi skal definere kvalitet på en anden måde. Det er noget, der skal være på samme niveau, noget, der skal kunne være lige så vigtigt i forhold til den funktion, man gerne vil uddanne sig til, eller i forhold til den uddannelse, man gerne vil kvalificere sig til.

Så jeg kan helt bekræfte det, hr. Carsten Hansen siger.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 97: Forslag til lov om ændring af lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v. (Udvidelse af Kvalifikationsnævnets kompetence).

Af undervisningsministeren (Bertel Haarder). (Fremsat 30/11 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ellen Trane Nørby (V):

Som globaliseringens vinde blæser over landet, må det blive klart for os alle, at det danske uddannelsessystem også er nødt til at forholde sig fleksibelt til de impulser og den viden, som kommer udefra.

Det er også åbenlyst, at uddannelsessystemet positivt skal tilskynde unges ønsker til og positive valg med at tage en del eller hele deres uddannelse i udlandet. Uddannelsessystemet skal også sikre, at unges globale udsyn ikke modsvarer af bureaukratiske godkendelsessystemer og barrierer i forhold til anerkendelse af de kvalifikationer, som man har tilegnet sig et andet sted.

I Venstre er vi meget tilfredse med, at undervisningsministeren med L 97 gør det lettere at få anerkendt udenlandske uddannelseskvalifikationer, få meritten overført og få forhåndsgodkendelser. Det glæder os også, at videnskabsministeren er gået i gang med det samme arbejde på universitetsområdet. Det er jo også blevet påpeget i en række af høringssvarene.

L 97 ligger helt i forlængelse af globaliseringsstrategiens ønske om, at det skal være lettere at tilegne sig uddannelseskompetencer på forskellige videninstitutioner både i indland og i udland og på den måde bygge en relevant og måske meget mere personlig uddannelse op.

Også klagemulighederne bliver med L 97 styrket og ensrettet. Det er positivt, at L 97 på den måde er med til at forenkle systemet og sikre den enkelte studerendes retssikkerhed. Det er også meget glimrende, at der sikres en ensartet praksis for godkendelser og for klager.

L 97 er med til at styrke internationaliseringen i det danske uddannelsessystem, og det glæder os i Venstre, for det er den rette vej at gå, og derfor kan vi også varmt støtte op om L 97.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Den næste ordfører er fru Christine Antorini.

Kl. 12.00

Christine Antorini (S):

Socialdemokraterne kan også støtte L 97. Vores holdning ligger helt i forlængelse af den tidligere ordførers bemærkninger om vigtigheden af, at det ikke skal være manglende muligheder for at kunne få merit, der begrænser en i at kunne gøre sin uddannelse færdig.

Vi har dog lige et enkelt spørgsmål til undervisningsministeren, for der står nemlig i høring-

snotatet fra ministeriet, at lovforslaget ikke omfatter universitetsområdet, og så står der sådan meget lakonisk: »Det blev endvidere besluttet, at der for uddannelser under universitetsloven etableres en anden klageadgang«. Hvad er grunden til, at det skal være opdelt i to?

Jeg går ud fra, at det ikke kun skyldes, at der er to forskellige ressourcer, hvor undervisningsministeren sidder på de korte og mellemlange videregående uddannelser og videnskabsministeren på de lange videregående uddannelser. Hele intentionen er jo netop at gøre det lettere for den enkelte studerende, uanset hvilken uddannelse man vælger. Jeg går ud fra, at det vil være ens retningslinjer, og hvorfor har vi så ikke fået det som en samlet lovændring?

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Hr. Martin Henriksen som ordfører.

Martin Henriksen (DF):

Som en del af det fremadrettede arbejde med at tilrettelægge uddannelsessystemet, så forsinkelser i studieforløbet bliver færrest mulige, foreslås det, at mulighederne for at få godkendt relevante uddannelseskvalifikationer fra én dansk uddannelse til en anden styrkes for at nedbringe unødvendige forlængelser af den studerendes studietid.

Der er allerede i dag adgang for personer med udenlandske uddannelseskvalifikationer til at indbringe en institutions afgørelse om merit for Kvalifikationsnævnet. Med forslaget udvides nævnets kompetence til også at omfatte behandling af klager over visse institutioners afgørelser om merit for forløb gennemført ved danske uddannelsesinstitutioner. Dette vil være relevant bl.a. for elever eller studerende, der ønsker at foretage et skift mellem danske uddannelser. Det kan jo af flere grunde være nødvendigt at skifte uddannelsessted eller uddannelsesretning.

Med lovforslaget udvides Kvalifikationsnævnets beføjelser til også at omfatte klager over en institutions afgørelse om forhåndsmerit til studieophold i udlandet.

Det er alt sammen set med Dansk Folkepartis øjne helt rimelige ændringer af den nuværende lovgivning, og man kan i sit stille sind spørge sig selv, hvorfor det tilsyneladende først er valgt at tilgodese udenlandske studerende frem for at sikre de danske og herboende studerende, men det bliver der altså rettet op på, så danskere er li-

gestillede med udlændinge, og det kan Dansk Folkeparti ikke overraskende varmt støtte.

Det er vores opfattelse, at forslaget styrker danske elevers og studerendes retssikkerhed. Vi støtter forslaget.

Jeg vil også gerne i forlængelse af de øvrige forslag, vi har behandlet her i dag, understrege, at der hele vejen igennem er tale om forbedringer, og at det altså er en god dag for Uddannelsesdanmark. Jeg synes, der har været nogle kritiske røster rundt omkring, men jeg synes, at man grundlæggende må erkende, at det, vi laver her i dag, samlet set er, hvad jeg vil kalde et markant løft for uddannelsessystemet i Danmark bredt.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Også fra konservativ side kan vi støtte det her forslag.

De tidligere ordførere har jo nævnt, hvad det går ud på. Det er selvfølgelig helt naturligt, at man skal kunne få overført merit mellem uddannelser, uanset om det er mellem lande eller det er internt i Danmark. Den ensartede klageadgang kan vi også kun bakke varmt op om.

Margrethe Vestager (RV):

Vi skal spare på hurraordene i forhold til at få overført merit og få anerkendt kvalifikationer; vi vil glæde os til, at der sker noget. Vi noterede os også, at undervisningsministeren tog enstemigheden i forhold til det tidligere behandlede lovforslag om realkompetence som udtryk for en opmuntring til at sørge for, at der også bliver realitet i de forslag, vi behandler her i Folketinget. Vi håber, at det samme vil gøre sig gældende for det her lovforslag.

Vi har dog studset over præcis det samme som Socialdemokraterne, nemlig at det ikke omfatter klager fra danske studerende, der har søgt optagelse eller er optaget på eller indskrevet ved en uddannelse omfattet af universitetsloven. Det forekommer helt paradoksalt, hvis det skal være en forenkling.

Jeg tror, de fleste husker, hvor meget retorik vi har hørt om én indgang i forbindelse med strukturreformen. Det var meget afgørende for regeringen, at der var én indgang. Men her ser vi altså, at man skal have to, afhængigt af, hvilken uddannelseslov ens uddannelse er udbudt efter. Det synes vi er paradoksalt, og i vores – gi-

vetvis – mangel på indsigt har vi tænkt, at det er den sædvanlige og helt ulyksalige opdeling mellem Videnskabsministeriet og Undervisningsministeriet og de forskellige uddannelser, der er baggrund for den her opdeling.

Kl. 12.05

Vi synes, det havde været meget mere hensigtsmæssigt, at man havde lavet ét system, sådan at det var enkelt, og eftersom vi – engang imellem – jo har anledning til at lære noget af regeringen, synes vi, at én indgang også i det her spørgsmål ville have været meget hensigtsmæssigt.

Vi vil gerne have undersøgt de her spørgsmål i udvalgsbehandlingen og kan derfor ikke endnu meddele vores stillingtagen til lovforslaget.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

SF kan støtte det her forslag, som giver studerende i Danmark mulighed for at få godskrevet relevante uddannelseskvalifikationer fra danske uddannelser.

I parentes bemærket vil jeg godt sige, at vi i SF ikke er så optagede af, at studietiden frem for alt skal nedbringes. Vi mener modsat regeringen ikke, at tid er en af de allervigtigste faktorer, når vi taler uddannelse. For SF betyder kvalitet, engagement og resultater noget mere end studietid, men vi kan klart støtte de gode intentioner i forslaget, som giver danske uddannelser et mere grænseoverskridende, internationalt tilsnit.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Så er det fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Også Enhedslisten kan støtte forslaget, som går ud på at udvide Kvalifikationsnævnets kompetence, så den ud over udenlandske studerende også omfatter klageadgang for danske studerende i forhold til uddannelsesinstitutionernes afgørelser om merit og forhåndsmerit.

Der eksisterer i dag ikke sådan en klageinstans for danske studerende, og derfor er der jo ikke nogen tvivl om, at det er en klar forbedring for de studerendes retssikkerhed, at der kommer en klageinstans, og det er derfor, Enhedslisten kan støtte forslaget.

Når det er sagt, synes vi også, det er en anelse mærkværdigt, at universiteterne ikke er med, og vi synes, det er problematisk, at de studerende slet ikke er sikret nogen indflydelse på meritssagerne; det er kun formanden for Kvalifikationsnævnet og to sagkyndige, der skal tage stilling

til klagesagerne, og det forstår vi ærlig talt ikke. Vi mener, at de studerende burde have repræsentation i form af to pladser – det vil svare til de fagkyndiges repræsentation – sådan at det var tilnærmet repræsentationen i studienævne. Det vil altså sige, at man under påskud af at sikre de studerende retssikkerhed reelt fjerner de studerendes indflydelse på meritsager for studerende. Det virker en anelse selvmodsigende, set med vores briller. Enhedslisten vil selvfølgelig rigtig, rigtig gerne have mobilitet, men vi synes altså også, det er utrolig vigtigt, at de studerendes faglige ret til at være med til at fastsætte specifikke rammer for uddannelsen bliver fastholdt og respekteret. Det handler om de studerendes mulighed for at forbedre uddannelserne, som de er en del af. Det burde jo være logik for burhøns.

Stadig er det selvsagt en forbedring, at der overhovedet kommer en klageinstans, så vi vil selvfølgelig støtte det her lovforslag, men jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens kommentarer til, at man i den grad nedvurderer eller i hvert fald nedjusterer de studerendes repræsentation.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak. Så giver jeg ordet til undervisningsministeren.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder): Igen vil jeg sige tak for den meget brede opbakning. Hvad angår det lidt syrlige spørgsmål, som et par ordførere har stillet om, hvorfor universiteterne ikke er med i forslaget, kan jeg oplyse:

Efter det for regeringen oplyste er der på universiteterne blandt rektorer og bestyrelser massiv modstand imod, at man skal have et fælles organ.

Det er det, regeringen har fået oplyst, og derfor har vi besluttet en ordning som den, der ligger foran os her, suppleret med en ordning på videnskabsministerens område, hvor den slags klager over manglende merit behandles af to, nemlig en fra det modtagende universitet og en fra det afleverende universitet, dvs. det sted, hvor man har erhvervet sine kvalifikationer. Det er den model, vi lægger frem efter at have orienteret os i baglandet.

Jeg vil godt gentage, at også dette lovforslag er en hjertesag. Der er kun ét afsnit i bemærk-

ningerne, som jeg er lidt ked af, og det er afsnit 5 om de administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner. Det starter med ordene:

»Antallet af nye sager til behandling af Kvalifikationsnævnet som følge af de udvidede anke-muligheder er vanskeligt at forudsige. Det skønnes, at der vil komme ca. 40-50 flere sager til nævnet pr. år.«

Kl. 12.10

Her vil jeg gerne udtrykke ønsket om, at dette er et fejlskøn. Jeg håber, der bliver flere. Jeg har også her på det allerseneste været udsat for græsselige eksempler på manglende meritgivning, og at unge finder sig i alt for meget. Så jeg håber virkelig, at de to lovforslag i fællesskab vil få en kraftig virkning, også kraftigere end den, der her er forudsat.

Man kan spørge, hvorfor jeg er ked af noget i mit eget forslag. Jamen det skyldes, at man er nødt til at bygge på de ædruelige overslag og forudsigelser, som ens embedsmænd giver. Jeg vil blot signalere, at skulle det vise sig, at der kommer 100 i stedet for 50, vil jeg være den første til at råbe hurra.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-
tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om frihed for kommunerne til at etablere helhedsskoler.

Af Christine Antorini (S) m.fl.
(Fremsat 24/11 2006).

Forslaget sattes til forhandling.